

lader sig spænde for en helt forkert vogn, som kører en helt forkert vej, nemlig at en organisation helt klart bruger millioner af deres medlemmers kroner – det skal jeg ikke blande mig i, for det er den i sin gode ret til – på at fortælle noget, der faktisk er helt forkert. Det er sådan set det, der er det mest bekymrende i denne situation.

Jeg må også sige, at med hensyn til de mennesker, jeg mødte forleden ude på Christiansborg Slotsplads, tror jeg, at 80 pct. af dem var unge, og at det vel var 15-20 pct. af dem, der havde børn.

(Kort bemærkning).

**Morten Østergaard (RV):**

Nu gik jeg jo ikke rundt med hr. Troels Lund Poulsen ved hånden, så derfor ved jeg ikke, hvem han mødte på Slotspladsen. Men det, jeg konstaterer, er altså, at 80 pct. af forældrene ikke ønsker den takstnedsættelse, og så er det, man spørger sig selv: Hvis man nu uforvarende er røget ind i en kontrakt med det nye Venstre – den er indgået med det gamle Venstre, men jeg går ud fra, at det nye Venstre overtager forpligtelsen – hvad skal man så gøre for at opsiges den?

Hvis man nu ønsker, at den milliard, som uomtvisteligt nu bliver givet som en skattelettelser til de 75 pct. rigeste af forældrene i stedet for at blive investeret i kvalitet til børnene, hvad skal man så gøre for at overbevise hr. Troels Lund Poulsen og Venstre om, at man ikke ønsker at få milliarden ned i baglommen, fordi man vil have, at den skal gå til børnene?

(Kort bemærkning).

**Troels Lund Poulsen (V):**

Jeg skulle måske starte med at sige, at selv om som nogle gerne vil tale om det gamle Venstre og det nye Venstre, er der faktisk bare tale om Venstre. Det er ikke sådan, at man skal forandle sig til at tro, at der er tale om et radikalt kurskifte over for Det Radikale Venstre. Jeg siger det bare, hvis nogen skulle sidde og blive i tvivl.

Men det, der står tilbage, er jo, at vi ønsker og har sagt helt klart, at vi gerne vil sænke taksterne, og hvorfor vil vi så det? Fordi vi gerne vil give børnefamilierne et større økonomisk råderum. Vi synes, det er en god situation, at børnefamilierne får flere penge, som de selv kan bestemme over. Men det er da klart, at man kan have den politiske opfattelse, at staten skal beslutte, hvor langt de fleste af pengene skal gå hen. Man kan godt have den opfattelse, at det er

staten, der skal beslutte, hvordan pengene skal bruges, og den har Det Radikale Venstre.

Jeg har det klare princip, at jeg synes, at jo flere penge, der ligger i borgernes lommer, desto bedre er det, for desto større er friheden. Men jeg kan forstå, at det synes Det Radikale Venstre i hvert fald ikke.

(Kort bemærkning).

**Johs. Poulsen (RV):**

Jeg må følge op på det sidste, for det, man kan sige, er vel, at det netop er staten – altså Folkeetinget, Venstre, regeringen og for den sags skyld også Socialdemokraterne – der har besluttet, at taksterne skal sættes ned. Det er vel et eklatant eksempel på, at det er staten, der har bestemt.

Men det, vi ser i meningsmålingerne, er altså, at 80 pct. af forældrene siger: Jamen det ønsker vi slet ikke. Vi vil hellere have, at de penge bliver brugt på bedre kvalitet til vores børn, et tilstrækkeligt antal pædagoger og lignende. Jeg går ud fra, at hr. Troels Lund Poulsen er enig med os, når vi siger: Vi har den tilgang, at tingene skal ske inden for nogle ansvarlige samfundsøkonomiske rammer, og her er der netop en mulighed for at prioritere anderledes. Er det ikke korrekt, at der kunne være prioriteret anderledes her?

Jeg har forstået, at Venstre har prioriteret, men kunne man ikke have prioriteret anderledes, og kunne den nuværende situation ikke give anledning til at overveje, om det ikke kunne være fornuftigt at prioritere anderledes?

(Kort bemærkning).

**Troels Lund Poulsen (V):**

Et meget klart og kontant svar: Det her er jo ikke et spørgsmål om enten-eller, det er både-og. Man kan sagtens sætte taksterne ned, og man kan også sagtens foretage en målrettet investering, bl.a. i børneinstitutioner, og det er også det, vi har gjort med det finanslovsforslag, der er lagt frem.

(Kort bemærkning).

**Johs. Poulsen (RV):**

Jeg er ikke sikker på, at de, der lytter med, synes, det var et klart svar. Sagen er jo den, at lige nøjagtig på dette punkt udtrykker forældrene sig meget, meget præcist. Forældrene siger: Vi ønsker kvalitet til vores børn, vi ønsker tilstrækkeligt med pædagoghænder til vores børn.

Det, vi så siger, er: Kunne man ikke inden for det samme råderum, den samme samfundsøko-